

Eller man kan som forrige Sommer ved Valutaordningen sige: vi vil ikke have dette, men kom med noget andet. Men det, som Vælgerne krævede den 11. April, var ikke blot Afrustning, det var en ny Politik i Danmark i Modsætning til den Politik, der hidtil havde været ført. Det blev paa en eftertrykkelig Maade sagt: Vi vil have en ny Politik. Hvis man nu derimod mener, at det i og for sig ikke kan skade noget, at man har som Ministerchef Stauning i Stedet for Neergaard, Landstinget sørger jo for, at Politikken ikke i væsentlig Grad afviger fra Fortidens, skal jeg sige til de Herrer, at saa skal de hurtigt faa deres Ønske opfyldt og komme ud til Vælgerne med det Spørgsmaal: Ønsker I at vende tilbage til Ordningen før den 11. April 1924, eller vil I videre af de Veje, vi nu gaar paa? Giv os i sidste Fald Magt overfor Landstinget. Naar Venstre i Dag sætter sig imod, er det, fordi de ikke i Dag som i 1885 og i Kampaarene hævder, at naar der er Tale om at tvinge til at forsvare sit Land, skal der staa et Flertal bagved. Dette Standpunkt har Venstre nu fraveget og svigtet, og de er nu naaet saa vidt, at de dér har distanceret de Konservative. Ved de Lovforslag, der her er fremsat, og bl. a. ved de Forslag, derom kort Tid vil komme fra min Kollega Socialministeren, har vi vist, at det er en ny Politik, der vil blive lagt til Grund for den Lovgivning, der skal være den gældende. Venstre og Konservative har Magt til at standse denne Politik i Kraft af en Ordning, som ingen finder paa at kalde demokratisk, og hvorefter Landstinget i det foreliggende Tilfælde sidder uopløseligt i 4 Aar. Naar den højtærede Socialminister om nogle Dage kommer med sine Forslag, der er bygget paa Henstillinger fra Folkeforbundsraadet om, at vi skal foretage visse Foranstaltninger, visse Ratificeringer, siger man: Ja, men hvert Land bestemmer i Forhold til sine egne indre Forhold, vi kan virkelig ikke have Folkeforbundet til at bestemme, hvorvidt vi skal have 8 Timers Dagen, det bestemmer vi selv suverænt, det manglede bare, at andre skulde bestemme det; men saa snart der bliver Tale om Forsvarsspørgsmaalet, siger man: Her kan vi ikke isolere os, naar de andre ruster, ruster vi med, paa det sociale Omraade kan vi dog være Foregangsland, men det bryder man sig ikke om, dér er vi os selv nok, men vi skal følge Trit med de andre, naar der er Tale om at afruste, uagtet vi dog er Lilliputer, der aldrig vil kunne gennemføre en Ordning, som kan virke i allerringeste

Grad betryggende. Jeg gentager, hvad jeg har sagt ved tidligere Løjligheder: jeg tror, at det bedste for Danmark overfor Udlandet er at være ærlig. Lad os sige dem: Vi har afrustet, for vi forstaaer vor fuldkomne Afmagt. Det er ærligere, det er mandigere end at give det Skin af, at man har udnyttet de Midler, hvorover man raader, naar man saa har gennemført en Ordning, til hvilken ikke et eneste Menneske i dette Land har ringeste Tillid. Jeg anbefaler fremdeles Lovforslaget til velvillig Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Den højtærede Udenrigsminister har nu afgivet et Bevis — jeg tør sige: et rystende Bevis paa —, at det ikke var Mundsvejr, naar han i sin Tid tilsagde Statsministeren Disciplin. Udenrigsministeren har indledet sin Erklæring med nogle Udtalelser om de indrepolitiske Forhold. Intet Menneske har æsket Udenrigsministerens Udtalelse om disse Forhold, og jeg tror, at man vil mene, at andre Ministre var mere kaldede til og mere virkningsfuldt kunde have udtalt sig om disse Forhold. Disse Udtalelser havde efter min Mening Karakteren af nogle moraliserende, skønt klingende og fuldkommen værdiløse Ord. Det Spørgsmaal, som Udenrigsministeren var kaldet til at besvare, var dette, om han ansaa det for foreneligt med de almindelig anerkendte folkeretlige Forpligtelser i en neutral Situation at gaa til en fuldstændig Afvæbning. Vi har tidligere Udtalelser fra Udenrigsministeriet om dette Spørgsmaal, men om dem sagde den højtærede Udenrigsminister, at de var forældede. Jeg vil gerne spørge: fra hvilken Dato, eventuelt fra hvilket Klokkeslæt skriver sig Udenrigsministeriets ændrede Opfattelse af disse Forhold? Ministerens Svar var taaget, men det blev dog sagt, at et Skinforsvar ikke var tilstrækkeligt, og det blev sagt, at dette Spørgsmaal, om man vil respektere Danmark som neutral Stat, hvis den bærer sig saaledes ad, er et andet Spørgsmaal. Men det, der var det afgørende Spørgsmaal, det, Udenrigsministeren skulde have udtalt sig om, var: Vil vi blive respekteret som neutral Stat? Det er det, der interesserer, det er det, Udenrigsministeren skal svare paa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.